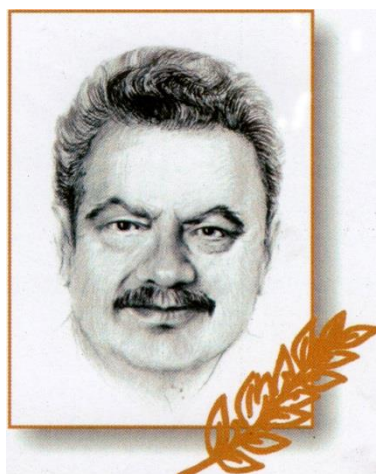

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
РІВНЕНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Філологічний факультет
Кафедра української мови імені професора К. Ф. Шульжука

ЛІНГВІСТИЧНІ СТУДІЇ МОЛОДИХ ДОСЛІДНИКІВ

Збірник наукових праць

Випуск 13

Рівне – 2023

УДК: 81. Л 59
ББК: 81.2 Укр.

Затверджено до друку вченою радою Рівненського державного гуманітарного університету (протокол № 10 від 28 вересня 2023 року)

Рецензенти:

Лесюк М. П., доктор філологічних наук, завідувач кафедри слов'янських мов Прикарпатського національного університету імені В. Стефаника;

Ніколасенко Л. І., кандидат філологічних наук, старший науковий співробітник відділу слов'янських мов Інституту мовознавства імені О. О. Потебні;

Деменчук О. В., доктор філологічних наук, професор, завідувач кафедри романо-германської філології Рівненського державного гуманітарного університету.

Редакційна колегія:

Адах Н. А., канд. філол. н., доцент кафедри української мови імені проф. К. Ф. Шульжука РДГУ (*заст. гол. ред.*);

Архангельська А. М., докт. філол. н., професор кафедри славістики (секція україністики) Університету ім. Ф. Палацького в Оломоуці (Чеська Республіка);

Вокальчук Г. М., докт. філол. н., професор кафедри української мови імені проф. К. Ф. Шульжука РДГУ;

Вокальчук Є. Л., канд. пед. н., доцент, завідувач навчально-методичного кабінету Рівненського економіко-технологічного коледжу НУВГП;

Волос Н. П., канд. філол. н., доцент кафедри української мови імені проф. К. Ф. Шульжука РДГУ (*гол. ред.*);

Гаврилюк Н. В., канд. філол. н., доцент кафедри української мови імені проф. К. Ф. Шульжука РДГУ (*заст. гол. ред.*);

Кірілкова Н. В., канд. філол. н., доцент кафедри української мови імені проф. К. Ф. Шульжука РДГУ;

Кузьмич О. О., канд. філол. н., доцент кафедри української мови імені проф. К. Ф. Шульжука РДГУ;

Максимчук В. В., канд. філол. н., доцент, завідувач кафедри української мови і літератури НУ «Острозька академія»;

Медведь В.В., здобувач ступеня в/о PhD кафедри української мови імені проф. К. Ф. Шульжука РДГУ;

Мороз Л. В., канд. філол. н., професор, завідувач кафедри іноземних мов РДГУ;

Ніколайчук Г. І., канд. пед. н., професор, декан філологічного факультету РДГУ;

Ричагівська Ю. Є., канд. філол. н., доцент кафедри української мови імені проф. К. Ф. Шульжука РДГУ (*заст. гол. ред.*);

Совтис Н. М., докт. філол. н., професор, завідувач кафедри української мови імені проф. К. Ф. Шульжука РДГУ;

Шкарбан Т. М., канд. філол. н., доцент кафедри української мови імені проф. К. Ф. Шульжука РДГУ.

Л 59 **Лінгвістичні студії молодих дослідників**: Збірник наукових праць. Рівне : РДГУ. Вип. 13. 2023. 226 с.

До збірника увійшли статті студентів і магістрантів, аспірантів, кандидатів і докторів філологічних наук. У працях розглянуто актуальні питання граматики сучасної української мови, лексикології, неології, лінгводидактики.

Для викладачів, аспірантів, студентів-філологів, учнів шкіл.

Відповідальна за випуск – канд. філол. наук, доцент Н. П. Волос.

Видання здійснено в межах наукового проєкту кафедри української мови імені професора К. Ф. Шульжука Рівненського державного гуманітарного університету «Лінгвістичні студії молодих дослідників».

Нагорна Юлія

(Науковий керівник – Олексенко В. П., доктор філологічних наук, професор)

**СЛОВОТВІРНІ ОСОБЛИВОСТІ
ІНДИВІДУАЛЬНО-АВТОРСЬКИХ НОВОТВОРІВ У ТЕКСТАХ
УКРАЇНСЬКОЇ ПОСТМОДЕРНОЇ ПРОЗИ**

У статті висвітлено словотвірні особливості індивідуально-авторських новотворів, які функціують у текстах української постмодерної прози. Проаналізовано морфологічні та неморфологічні способи творення okazіоналізмів. Визначено найпродуктивніші з них.

Ключові слова: *індивідуально-авторський стиль, okazіоналізми, морфологічні та неморфологічні способи словотворення, проза, український постмодернізм.*

Abstract. The article highlights word-forming specific features of individual authors' newly created forms which function in the texts of Ukrainian postmodern prose. Morphological and non-morphological ways of creating occasionalisms are analysed. The most productive of them are defined and singled out.

Key words: *individual author's style, occasionalisms, morphological and non-morphological ways of word-forming, prose, Ukrainian postmodernism.*

Словотвірний аспект здавна уважався більш важливим, ніж, скажімо, лексико-семантичний або ж функційно-стилістичний, оскільки, на думку багатьох лінгвістів, мовленнєві новотвори достатньо часто демонструють великі резервні можливості словотвірної підсистеми мови. Зважаючи на активність творення okazіоналізмів різними словотвірними типами, можна стверджувати про властивий їм ступінь продуктивності. Крім того, типологія словотвору не лише визначає ступінь продуктивності відповідного типу, а й

допомагає більш точно описати значення мовних одиниць. У результаті чого виявляються ті семантичні межі оказіональних утворень, які визначають імовірність побудови слів за тими чи тими моделями.

З огляду на те, що індивідуально-авторські новотвори демонструють збагачення й оновлення словникового складу мови, водночас ілюструючи результати відповідних словотвірних актів і відповідних способів словотворення, дослідження особливостей їхнього продукування має безсумнівний інтерес. Особливо **актуально** у світлі української постмодерної прози, адже саме для постмодерністських художніх текстів важливим є відмова від усталених мовних норм і правил, якої-небудь структури, порядку, що спонукає письменників-постмодерністів до пошуків нових, зокрема лексичних способів відображення свідомості автора. Як наслідок, відбуваються незвичні комбінації словотворення оказіональних лексем, що спричиняє неабияку зацікавленість з боку мовознавців.

Мета статті полягає у визначенні способів оказіонального словотворення у текстах української постмодерної прози.

Індивідуально-авторські новотвори завжди перебували у фокусі уваги багатьох лінгвістичних студій. Маємо на увазі праці С. Бузько, Г. Віняр, Г. Вокальчук, О. Земської, Ж. Колоїз, А. Левицького, В. Лопатіна, Д. Мазурик, О. Стишова, І. Улуханова, Н. Янко-Триницької та ін.

Саме слово «оказіоналізм» має латинське походження й перекладається як «випадковий». Воно слугує на позначення «мовних одиниць, які належать до стилістичних неологізмів, створені в ідіостилі певних авторів текстів і не набули поширення» [20, с. 510]. Кожен оказіоналізм сам по собі унікальний та неповторний, адже їх створюють автори для позначення конкретної ситуації і функціують вони тільки у відповідному контексті. Їх своєрідність полягає і в тому, що оказіональні утворення зосереджені не на існуючих правилах для всіх, хто ними користується, а лише на умінні індивіда послуговуватися можливостями, що відображені у системі мови. Підтвердженням цієї думки є сформовані Є. Карпіловською основні правила оказіональних утворень:

«порушення нормативної когнітивної структури з оцінно-експресивною конотацією; порушення нормативної ономазіологічної структури; порушення словотвірного зразка, спричинені «змінами в мовних смаках та новими тенденціями розвитку лексикону»: вкладанням нового жартівливого змісту в уже наявну словотвірну структуру, чи-то використанням нового формального засобу для вже існуючого змісту» [3].

О. Ревзіна феномен okazіоналізму пояснює так: «В умовах комунікативного пресингу спонтанно мисляча людина стає на секунду немовби відлучена від звичних мовних механізмів, виривається із влади мови (виривається і її підсвідомість), тоді і створюється okazіоналізм» [19].

Трактування ж okazіонального словотворення дискусійне й подекуди суперечливе. Можливо, це пояснюється тим, що okazіональним словам властива особливість творення як відповідно до словотвірних законів мови, так і внаслідок їх порушення, що призводить до збільшення кількості способів словотвору та словотвірних типів.

Низка мовознавців, а саме Г. Вокальчук, С. Воропай, Є. Карпіловська, Ж. Колоїз, А. Нелюба, О. Стишов, для позначення терміну «творення okazіоналізмів» найчастіше уживають вислів «okazіональна деривація». Часто вказуючи при цьому, що індивідуально-авторські слова «утворюються переважно за відомими українській літературній мові словотвірними моделями, які відповідно до вимог контексту зазнають структурно-семантичних модифікацій унаслідок незвичних поєднань твірних баз і формантів, а також низки супровідних семантико-граматичних змін» [4, с. 11].

Підкреслюючи частотність втілення авторськими словами того, що потенційно можливо відповідно до вимог систематизації мови, на думку Ж. Колоїз, okazіональною деривацією є «процес матеріалізації, актуалізації мовних потенцій, процес утворення нових номінативних одиниць (зокрема й лексичних, але не тільки) на основі вже «відпрацьованого», адаптованого в «мовному просторі» матеріалу» [15, с. 5]. Дослідниця також наголошує, що «авторські неологізми, будучи результатами номінативної деривації, водночас

є продуктами вербальної комунікації, для яких конкретна комунікативно–прагматична ситуація стає їхньою своєрідною апробацією і в межі якої новотвори потрапляють як зразки об'єктивованих мовних потенцій у процесі текстоутворення» [16, с. 29].

У результаті, традиційними вважають три провідні способи творення okazіональних слів: по-перше, вживання афіксальних засобів, що притаманні певній мові; по-друге, переосмислення семантики слів або морфем, уже наявних у мові; по-третє, активне вживання іншомовних елементів, а також елементів нелітературного просторіччя, територіальних діалектів, професійних і соціальних жаргонів тощо.

Сучасна ж епоха активізувала словотворчі процеси у мові. Спостерігаємо такі способи творення індивідуально-авторських слів, як *«вивільнення афіксів й інших частин слова, використання афіксів у якості базових основ, каламбурні та паронімічні «ігри» зі словом»* [6, с. 182], *«креація, аугментація, елімінування, анаграматичні способи (ретроскрипція, метатеза, тмезис), графіксація, субституція»* [18, с. 218], *оказіональна метонімізація.*

Слушним видається висновок про те, що «повний перелік цих способів навряд чи можливий взагалі, адже створення okazіоналізмів – явище індивідуальне. Саме тому не можна гарантувати, що, схарактеризувавши n okazіональних способів словотворення, ми тут же не зустрінемо способи n+1, n+2 і т.д.» [7, с. 191].

Тож у дослідженні послуговуватимемося поділом з огляду на морфологічні та неморфологічні способи творення неолексем.

До перших належать способи творення нових слів на основі існуючих у мові основ і словотворчих елементів.

Нами були виявлені такі найпродуктивніші морфологічні шляхи творення okazіоналізмів, як афіксація, яка відбувається за допомогою суфіксації, префіксації, конфіксації та творення композитів шляхом поєднання двох чи більше слів або коренів, тобто словоскладання.

Розглянемо вищезазначене у межах певної частини мови.

Виникнення okazіональних іменників частіше відбувається за допомогою суфіксів. Наприклад: «*антоничіанець*» [1, с. 35], «*покоївка та покоюн*» [11, с. 176]; «*регенератор і сокирник*» [17, с. 34]; «через нетвердість мозку своїх провідників і *зверхників*» [17, с. 25]; «*очорнювач, цинічний висміювач найсвятіших понять*» [12, с. 134]; «знав кількох заложниць, проте переважно – *незаможниць*» [3, с. 223]; «*носійка автентичного волосся*» [17, с. 37]; «*сіячка смішного, безглузлого й аномального*» [17, с. 39]. Продуктивним є також творення okazіональних іменників, побудованих за моделями словоскладання: «*Ось він, цей дім-уламок, дім-інвалід*» [3, с. 158]; «*невже жінка-танк не може сходити в солярій?*» [13, с. 177]; «*Євка йшла по дорозі й горлопанила ретті-молитви до всього сущого*» [12, с. 63]. Подекуди фіксуємо префіксацію іменникових okazіоналізмів, але вона здебільшого має іншомовний характер: «*недо-місто* моє» [12, с. 184]; «це *напівтовариство*» [9, с. 17]; «*екс-денді*» [17, с. 35]; «постаті без облич, бо в *контражурі*» [12, с. 35]. Зазначимо, що конверсія виявилася малопродуктивним способом творення okazіональних лексем. Трапляються лише поодинокі випадки її вживання: «*безлісся*» [12, с. 58]; «*безголовість*» [17, с. 7].

Серед прикметників спостерігаємо активну суфіксацію: «*Тополі – тополева, топольна. Липи – липова, липна*» [2, с. 153]; «цю *грубосклову вітрину*» [5, с. 39] та словоскладання: «*Весь із себе молодий-талановитий*» [5, с. 143]; «із *вічно-масного* гнutoго алюмінію» [5, с. 61]; «ціла постава мінялася на *грандєсячу, старорежимно-величну*» [5, с. 241].

Кількість okazіональних дієслів невелика. Ці одиниці утворені переважно суфіксальним способом: «*доведеться бути затриманим і допитуваним, а потім, чого доброго, ще й копаним, печінкованим, попідрєбрюваним тощо*» [1, с. 93].

Зафіксовані нами okazіональні слова у текстах української постмодерної прози утворюються і за допомогою неморфологічних способів словотвору.

До морфологічно-синтаксичного способу належать похідні форми, що виникають у результаті зміни слів або форм однієї частини мови іншою: «мовчить, немає чого прощати немає мого *прощати?*» [11, с. 89].

Лексико-синтаксичний спосіб охоплює поєднання двоє чи більше слів, а в текстах постмодерністів навіть речення. Значення таких словотвірних поєднань виявляється шляхом змін синтаксичних ознак словосполучення і з'яви граматично оформленого слова, що належить до певної частини мови: іменника: «втупитися в прищаві щоки *якої-небудь-дівулі*» [8, с. 45] чи прикметника: «другого дня *не-в-спромозі-згадати-якого* місяця» [11, с. 234].

Зазначимо, що найпродуктивнішим серед неморфологічних способів словотвору є лексико-семантичний. Звукова оболонка твірного слова якого залишається незмінною, але набуває нового значення. Так автори надають своїм героям прізвища («це професор *Доктор* (бувають і такі прізвища в Галичині!)» [1, с. 35]), або створюють жартівливі назви населених пунктів («оскільки на перегоні міжстанціями *Дуна Середня і Дуна Верхня* на путях лежала корова» [1, с. 27]) та вдаються до персоніфікації («містер *Сульфазин* поки щоніж не виказує себе» [10, с. 118]).

Під час дослідження ми дійшли висновків, що в текстах української постмодерної прози феном оказіональності має широкий діапазон функціонування. Найпродуктивнішими способами творення індивідуально-авторських слів вважаємо морфологічну суфіксацію й словоскладання. Серед неморфологічних переважає лексико-семантичний спосіб словотворення. Аналіз частиномовної належності оказіоналізмів довів їх кількісну перевагу серед іменників та меншу частотність використання у прикметниковій і дієслівній лексико-граматичних системах.

Отже, спостереження над оказіональними словотвірними способами засвідчили: найбільш уживане слово, яке потрапляє у незвичний контекст, може розширювати свою лексико-семантичну поєднуваність, тим самим збільшуючи цю потенційну валентність та надаючи їй більшої експресивності.

Література

1. Андрухович Ю. Дванадцять обручів. 4-те вид. Київ : Критика, 2006. 275 с.
2. Андрухович Ю. Перверзія. Львів : ВНТЛ–Класика, 2004. 304 с.
3. Андрухович Ю. Рекреації. Київ : Час, 1997. 287 с.
4. Бойчук М. Параметризація поняття okazіоналізм. *Лінгвістичні студії*. 2011. № 23. С. 8–12.
5. Забужко О. Музей покинутих секретів. 2-е вид. Київ : Факт, 2012. 830 с.
6. Земська О. Словотворення як діяльність / ред. Д. Шмельов. 4-те вид. Москва : Либроком, 2009. 224 с.
7. Земська О. Словотворення. 8-е вид. Москва : Наука, 2013. 328 с.
8. Іздрік Ю. Воцек & воцекургія. Львів : Кальварія, 2002. 204 с.
9. Іздрік Ю. Острів Крк та інші історії. Івано-Франківськ : Лілея-НВ, 1998. 120 с.
10. Іздрік Ю. Подвійний Леон. Івано-Франківськ : Лілея-НВ, 2000. 204 с.
11. Іздрік Ю. Таке. Харків : Клуб сімейного дозвілля, 2009. 271 с.
12. Ірванець О. Рівне/Ровно (стіна): нібито роман. Львів : Кальварія, 2002. 189 с.
13. Карпа І. 50 хвилин трави. Львів: Кальварія, 2006. 238 с.
14. Карпіловська Є. Неузувальне словотворення: правила «гри без правил». *Вісник Київського національного лінгвістичного університету*. 2005. Т. 8, № 1. С. 106–117.
15. Колоїз Ж. Okазіональна деривація: теоретичний та функціонально-прагматичний аспекти : автореф. дис. ... д-ра філол. наук : 10.02.01. Київ, 2007. 40 с.
16. Колоїз Ж. В. Українська okazіональна деривація : монографія. Київ : Акцент, 2007. 311 с.
17. Матіос М. Містер і місіс Ю-Ко в країні укрів. Львів : Піраміда, 2006. 136 с.
18. Попко Л. Неологізація мови як трансляція культурно-лінгвістичної національної ментальності : монографія. Київ : ГАРККиИ, 2007. 360 с.
19. Ревзіна О. Поетика okazіонального слова. Москва : Астрель, 1996. С. 303–308.
20. Селіванова О. Лінгвістична енциклопедія. Полтава : Довкілля-К, 2011. 844 с.

ЗМІСТ

РОЗДІЛ 1

ДИНАМІКА ГРАМАТИЧНОГО ЛАДУ УКРАЇНСЬКОЇ ТА
ІНШИХ СЛОВ'ЯНСЬКИХ МОВ

Волос Наталія, Воробієвська Яна. ОСОБЛИВОСТІ СИНТАКСИЧНО-СТИЛІСТИЧНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ МОВИ ТВОРІВ ІРЕНИ КАРПИ.....	4
Гуменюк Яніна. ЗВЕРТАННЯ У ПОЕТИЧНІЙ ТВОРЧОСТІ ПАВЛА ГІРНИКА.....	13
Дубенчук Аліна, Мельник Наталія. СКЛАДНОПІРЯДНЕ РЕЧЕННЯ В МОВОСТИЛІ ЮРІЯ ВИННИЧУКА: СТРУКТУРА, СЕМАНТИКА.....	21
Саджайя Діана. ПОВТОР ЯК СИНТАКСИЧНО-СТИЛІСТИЧНА ДОМІНАНТА В ПОЕЗІЇ ВАСИЛЯ СТУСА.....	27
Шкарбан Тамара, Сачковська Юлія. СИНТАКСИЧНІ ПАРАМЕТРИ ПРОЗИ ДАРИ КОРНІЙ.....	34

РОЗДІЛ 2

ЛЕКСИЧНА СИСТЕМА МОВИ В ЇЇ ВЗАЄМОЗВ'ЯЗКАХ ТА ІНДИВІДУАЛЬНИХ
ВИЯВАХ

Бортнік Віра. ОСОБЛИВОСТІ ВЖИВАННЯ НАЗВ ОСІБ ЧОЛОВІЧОЇ І ЖІНОЧОЇ СТАТІ В МОВІ СУЧАСНИХ МЕДІА.....	44
Веремчук Ольга. ОСОБЛИВОСТІ СТИЛІСТИЧНОЇ ТРАНСПОЗИЦІЇ ЕКОНОМІЧНИХ ТЕРМІНІВ.....	49
Власюк Іванна. АНАЛІЗ ІСТОРІЇ БЛІНГВІЗМУ В УКРАЇНІ ТА ВПЛИВ ІСТОРИЧНИХ ПОДІЙ НА ФОРМУВАННЯ МОВНОЇ СИТУАЦІЇ.....	56
Володько Анастасія. МЕТАФОРА В ПІСЕННИХ ТЕКСТАХ АНДРІЯ КУЗЬМЕНКА.....	64
Дячук Вікторія, Шкарбан Тамара. ЕМОЦІЙНО ЗАБАРВЛЕНА ЛЕКСИКА ЯК ОЗНАКА ІДЮСТИЛЮ ОКСАНИ ЗАБУЖКО.....	70
Кравець Євгенія. ЛЕКСИКО-СТИЛІСТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ АВТОРСЬКОГО СТИЛЮ М. ВІНГРАНОВСЬКОГО (НА МАТЕРІАЛІ ПОВІСТЕЙ «СІРОМАНЕЦЬ», «ПЕРВІНКА», «КІНЬ НА ВЕЧІРНІЙ ЗОРІ»).....	76
Кузьмич Оксана, Муляр Тетяна. СТИЛЕТВІРНА Й ТЕКСТОТВІРНА РОЛЬ ІНШОМОВНОЇ ЛЕКСИКИ В РОМАНІ В. ЛИСА «СТОЛІТТЯ ЯКОВА».....	83
Лясковська Аліна. ПЕРЕКЛАДИ ТВОРІВ С. ЛЕМА УКРАЇНСЬКОЮ МОВОЮ....	92

Ричагівська Юлія, Захарчук Ольга. ХУДОЖНІ ФУНКЦІЇ ДІАЛЕКТИЗМІВ У РОМАНІ ВАСИЛЯ ШКЛЯРА «ТРОЩА».....100

Совтис Наталія, Цапук Ангеліна. ЗАСОБИ РЕАЛІЗАЦІЇ КОНЦЕПТУ «ІСТОРИЧНА ПАМ'ЯТЬ» У ХУДОЖНЬОМУ ОСМИСЛЕННІ ТЕМИ ВІЙНИ (НА МАТЕРІАЛІ ТВОРЧОСТІ ЛІНИ КОСТЕНКО).....105

Стельмах Антоніна. ІСТОРІЯ ВИНИКНЕННЯ ТА РОЗВИТОК ЛІНГВОКУЛЬТУРОЛОГІЇ ЯК НАУКИ.....117

Шершун Богдана. ХУДОЖНІСТЬ ПОЕТИЧНОГО ТЕКСТУ ЯК ДЖЕРЕЛО СТИЛІСТИЧНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ.....124

РОЗДІЛ 3

НЕОЛОГІЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ: ІНДИВІДУАЛЬНО-АВТОРСЬКИЙ І ЛІНГВОКУЛЬТУРОЛОГІЧНИЙ ВИМІРИ

Адах Наталія, Котович Мар'яна. СТРУКТУРНО-СЕМАНТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ІНДИВІДУАЛЬНО-АВТОРСЬКИХ ІМЕННИКІВ ПАВЛА ВОЛЬВАЧА.....139

Вокальчук Євген, Парницька Ірина, Хом'якова Марта. МАТЕРІАЛИ ДО «СЛОВНИКА УКРАЇНСЬКОГО СПРОТИВУ (НЕОЛОГІЯ ДОБИ РОСІЙСЬКОЇ АГРЕСІЇ 2014–2023 РОКІВ)».....147

Дрегель Тетяна. НЕОЛОГІЗМИ: ПРОБЛЕМИ ВИЗНАЧЕННЯ І КЛАСИФІКАЦІЇ.....156

Кулик Ірина. НЕОЛОГІЯ СУЧАСНИХ ПОЕТІВ УКРАЇНСЬКОЇ ДІАСПОРИ.....163

Лобач Валерія. НЕОЛОГІЗМИ ДОБИ РОСІЙСЬКОЇ АГРЕСІЇ 2014–2023 РОКІВ...169

Нагорна Юлія. СЛОВОТВІРНІ ОСОБЛИВОСТІ ІНДИВІДУАЛЬНО-АВТОРСЬКИХ НОВОТВОРІВ У ТЕКСТАХ УКРАЇНСЬКОЇ ПОСТМОДЕРНОЇ ПРОЗИ.....179

Нивчик Зоряна. ЛЕКСИКОГРАФІЧНИЙ ОПИС НЕОЛОГІЗМІВ ДОБИ РОСІЙСЬКОЇ АГРЕСІЇ 2014–2023 РОКІВ (словникові матеріали).....186

Савицька Катерина. СЛОВОТВОРЧІСТЬ ВАЛЕНТИНИ ЛЮЛІЧ ТА НАТАЛІЇ ДЕМЕДЮК ДОБИ РОСІЙСЬКОЇ АГРЕСІЇ 2014-2023 РР. (ЛЕКСИКОГРАФІЧНИЙ АСПЕКТ).....204

РОЗДІЛ 4

МОВНА ОСВІТА Й КУЛЬТУРА МОВЛЕННЯ

Коваль Марина. ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕРНЕТ-ТЕХНОЛОГІЙ ПІД ЧАС ФОРМУВАННЯ СОЦІОКУЛЬТУРНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ.....210

Колеснікова Юлія. МОВНА ОСВІТА І КУЛЬТУРА МОВИ ЯК СКЛАДОВІ КУЛЬТУРНОЇ ДЕОКУПАЦІЇ ДОНБАСУ В КОНТЕКСТІ ІСТОРИЧНОГО РОЗВИТКУ РЕГІОНУ.....	215
ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРІВ.....	221
ЗМІСТ.....	223

Наукове видання

ЛІНГВІСТИЧНІ СТУДІЇ МОЛОДИХ ДОСЛІДНИКІВ

Збірник наукових праць «Лінгвістичні студії молодих дослідників»

Випуск 13

Головний редактор *Волос Н. П.*

Заступники головного редактора *Адах Н. А., Гаврилюк Н. В., Ричагівська Ю. Є.*

Відповідальна за випуск *Волос Н. П.*

У дизайні обкладинки використано портрет професора К. Ф. Шульжука (автор – О. Г. Сорока)

Лінгвістичні студії молодих дослідників: Збірник наукових праць. Рівне : РДГУ. Вип. 13. 2023. 226 с.

Linguistic Studies of Young Researchers: A Collection of Scientific Works. Rivne : RSHU. Vol. 13. 2023. p.226.

The collection includes articles of students and masters, postgraduates, candidates and doctors of philological sciences. The works dealt with topical issues of the grammar of the modern Ukrainian language, lexicology, neology, linguocultural and comparative studies.

It is intended for teachers, postgraduates, students of philology, schoolchildren.

Адреса редколегії:

кафедра української мови імені професора К. Ф. Шульжука
Рівненського державного гуманітарного університету, вул. Пластова, 31, м. Рівне, 33000.